

Stichting Nederlands-Joodse WOII Wezen

[Home](#) | [Wie zijn wij](#) | [Ons prog.](#) | [Nieuws](#) | [Schrijf ons](#) | [links](#)

[דף הבית](#) | [אודות](#) | [תוכניות](#) | [מה חדש?](#) | [צרו קשר](#) | [קישורים](#) | [מידע בעברית](#)

Archief Philip Staal
מידע בעברית

De SPEURTOCHT. Een verhaal met een moraal

Als mijn biologische zus tijdens verjaardagen of chagiem over vroeger vertelde, dus de tijd voor WOII, hing ik als een klein kind aan haar lippen. Ze was tien jaar ouder en mijn schakel voor het vroege verleden, want in mijn geheugen waren die eerste jaren als blanke blaadjes papier.

Op een dag vertelde ze: "Toen bij opa maakte ik jou aan het schrikken. Als jij in de gang kroop, verstopte ik me in de kast en als je dan vlakbij was, riep ik hard boe waarop jij ging huilen."

We hadden dus ooit een opa gehad en die opa leefde in een huis en ik vroeg:

"Waar was dat huis?" "In het hartje van Amsterdam." "Was dat opa's huis?"

"Misschien was het zijn huis. De meeste mensen huurden hun huizen, maar opa zat in de diamant en die lui waren soms rijk."

"Als je in Amsterdam bent, zou je moeten uitzoeken of dat huis zijn eigendom was", adviseerde ik.

Een tijdje later wandelde mijn grote zus door Amsterdam. Ze wilde de buurt bezoeken waar we gewoond hadden en het huis van opa bekijken. In de buurt van de Stopera vlakbij het Waterloo-plein raakte ze verloren, ze kon de weg niet meer vinden, ze wist plotseling helemaal niet meer waar ze was. Ze zag de synagoge maar de beelden die ze nu zag klopten niet met de beelden uit haar herinnering.

Overvallen door paniek barstte ze naast de dokwerker uit in tranen.

Terwijl ze daar stond te snotteren, kwam als een reddende engel een oud vrouwtje op haar af.

"Ken ik U helpen", vroeg het besje.

"Voor de oorlog heb ik hier gewoond maar nu kan ik de weg niet meer vinden."

"Het is allemaal niet meer wat het was" stelde het oudje gerust "Maar bij 't kadaster weten ze best wel hoe het was."

Toen is mijn zus naar het kadaster gestapt. Een behulpzame ambtenaar bracht haar vooroorlogse kaarten en daardoor vond ze het adres. De man gaf haar het advies naar het gemeentelijke archief te gaan waar andere gegevens lagen.

Daar bij het gemeentelijke archief zakte ze bijna door haar benen toen ze daar de naam van opa vond. Hij had dat huis waar we toen speelden in 1936 gekocht.

Met de verzamelde gegevens is ze op advies van vrienden naar hun advocaat gestapt. Hij heeft de papieren bekeken en nog wat onderzoek verricht en het laatste commentaar dat hij gaf was: "Dit is een case!"

We hopen dat de speurtocht er niet voor niets is geweest.

Bovenstaand verhaal is een illustratie van een werkelijk voorval.

Dus een oorlogswees uit Nederland, die geen notie had van wat er in het verleden zoal gebeurd was, maar het wel graag wilde weten.

Zo kwam hij via via bij SINJOI terecht die hem niet veel konden vertellen over zijn achtergrond maar wel hoe hij daar achter kon

Vorig nieuws | [חדשות קודמות](#)

Oct 2007	גיליון מס' 14
Sep 2007	גיליון מס' 13
Mei 2007	גיליון מס' 12
Nov 2006	גיליון מס' 11
Juli 2006	גיליון מס' 10
Mei 2006	גיליון מס' 9
Maart 2006	גיליון מס' 8
November 2005	גיליון מס' 7
Juni 2005	גיליון מס' 6
Februari	הטיול לטבריה 2006

komen.

Met SINJOI's advies reisde de broer naar Nederland en deed wat onderzoek in de archieven van Amsterdam. De rest is jullie al bekend van bovenstaand verhaal.
Het zij jullie tot voorbeeld.

Shalom Pront

עברית

לראש הדף

Copyright © Sinjoi 2006

Site created by Eti Bar

00002167